

Dosarul nr. 3ra-667/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, G. Dașchevici, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Clevadî împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 9 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2016 Valentina Clevadî a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că a început activitatea de judecător din data de 12 iulie 1991, activând în diferite funcții o perioadă de 26 ani.

A menționat că prin hotărârea Parlamentului nr. 331 din 10 noiembrie 2006 a fost numită în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, iar prin hotărârea Parlamentului nr. 310 din 23 decembrie 2016 a fost numită în funcția de vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Prin hotărârea Parlamentului din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial la 6 octombrie 2017, a fost eliberată din funcția de judecător și vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului.

A indicat că salariul mediu lunar în calitate de judecător și vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constituia 27 962 de lei, dintre care salariul de funcție 25 420 lei și sporul la funcția de conducere, pe când pârâtul i-a calculat pensia în mărime de 19 522,40 de

lei doar din salariul de funcție în mărime de 25 420 lei, fără a include în calcul sporul de conducere de 2 542 lei.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 22 mai 2018, recepționat la 23 mai 2018, a fost informată despre lipsa temeiului de recalculare a pensiei, deoarece salariul pentru exercițiul funcției de vicepreședinte a fost realizat după stabilirea pensiei.

A considerat neîntemeiat răspunsul la cererea prealabilă și în contradictoriu cu prevederile legale.

În acest sens, a relatat că însuși pârâtul în alineatul trei al răspunsului constată că în conformitate cu art. 32 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu, iar în alineatul nouă al răspunsului se indică precum că la depunerea cererii de demisie, a fost recalculat quantumul pensiei din salariul majorat de 24403 lei, însă de fapt salariul a constituit 25420 lei.

A susținut că reieșind din cele menționate, rezultă existența temeiurilor pentru recalcularea pensiei stabilite, luându-se în considerație sporul pentru exercitarea funcției de vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mărime de 2033,60 de lei lunar, parte integrantă a salariului realizat până la depunerea cererii de demisie.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 14, art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, art. 4, art. 5, art. 10 din Legea cu privire la salarizarea judecătorilor și procurorilor nr. 328 din 23 decembrie 2013.

Prin hotărârea din 9 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost admisă. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite pensia pentru vechimea în muncă Valentinei Clevadî începând cu data demisiei din 6 octombrie 2017, reieșind din salariu lunar de 25 420 lei și sporul lunar de 2 542 de lei, pentru exercitarea funcției de vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în total din suma veniturilor salariale de 27 962 de lei.

La 15 august 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 9 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 26 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 32 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (1), (2), art. 5 alin. (1) din Legea cu privire la salarizarea judecătorilor și procurorilor nr. 328 din 23 decembrie 2013, art. 128 alin. (1), art. 130 alin. (1), art. 165 alin. (1) din Codul muncii.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea cererii de chemare în judecată, întrucât salariul lunar al judecătorului în exercițiu, în baza căruia se recalculează pensia, se constituie din salariul de funcție și după caz, sporul pentru exercitarea funcției de conducere.

Astfel, instanța de apel a reținut că la recalcularea pensiei Valentinei Clevadî, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a luat în calcul sporul plătit pentru exercitarea funcției de vicepreședinte, care, prin prisma normelor legale, constituie parte componentă a salariului lunar al judecătorului în exercițiu.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 8 aprilie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

În acest sens, a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de apel, întrucât nu există temei legal pentru admiterea pretențiilor intimitei.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 februarie 2019.

Astfel, recursul declarat la 8 aprilie 2019, este în termen.

Prin referința din 18 mai 2019, Valentina Clevadî a solicitat de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Examinând temeiurile recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva